

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	sat	misna nakana
NEDJELJA, 29. ožujka CVJETNICA NEDJELJA MUKE GOSPODnje Jona, Vilim	8.00	† iz ob. Čuić; Za duše u čistilištu
	10.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	U zahvalu; † Ivan, Iva, Mate Vidović i † iz ob.
PONEDJELJAK, 30. ožujka Kvirin, Bogoljub	18.30	† Laura Jelinčić; † Livija Leopold
UTORAK, 31. ožujka Benjamin, Natalija	18.30	Na nakanu za Tenu Pavlović; † Vesna i Melkior Lončar; † Neno i Milan Paunić; † Milan Nikšić; Na nakanu za Ivu; Za Tomislavovo i Stjepkovo zdravlje; † Miroslav Katičić
SRIJEDA, 1. travnja Hugo, Teodora	18.30	† Anka, Franjo i Vlado Madračević; Zahvala Majci Božjoj za rođenje djeteta
ČETVRTAK, 2. travnja VELIKI ČETVRTAK	18.30	MISA VEČERE GOSPODnje Za sve † svećenike koji su služili u našoj župi
PETAK, 3. travnja VELIKI PETAK	18.30	SPOMEN MUKE GOSPODnje
SUBOTA, 4. travnja VELIKA SUBOTA	20.00	VAZMENO BDJENJE U SVETOJ NOĆI
NEDJELJA, 5. travnja NEDJELJA USKRSNUĆA GOSPODINOVA USKRS	7.00	Sv. misa u Domu umirovljenika, Poljička 12
	8.00	† Branka Hruš; † Nada Sodar i Josip Šklebar
	9.30	† Vanda Radetić; U zahvalu za primljene milosti
	11.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	† Ratko Matić; † Ivan, Neda i Radosava Matić

Izdaje: **ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB**
tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr; e-mail: zupa@malaterezija.hr
Odgovorni urednik: vlč. **MARIO PAVIĆ**, župnik
Uredništvo: Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić
Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak
Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755
Radno vrijeme župnog ureda: od utorka do petka, od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati
NEDJELJOM, BLAGDANIMA I DRŽAVNIM PRAZNICIMA ured ne radi.

Za potrebe crkve (župe)

IBAN: HR2023400091110129755

Za potrebe župnog Caritasa

IBAN: HR0823400091511245341

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo Župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb
1157. God. XXVIII. 29. ožujka 2026.

NEDJELJA MUKE GOSPODnje

ISUS JE ŠUTIO

Isus je gotovo tri godine prošao svojom domovinom propovijedajući radosnu vijest. Silno ga je mnoštvo s užitkom slušalo. Govorio im je, vele evanđelja, „kao onaj koji ima vlast“. A evo, rekli bismo, u najvažnijem trenutku, pred onima koji su mu sudili, Isus je šutio. Rekao je rečenicu ili dvije pred Velikim vijećem, rečenicu ili dvije pred Pilatom, a pred Herodom nije ni usta otvorio. Tako u Matejevu evanđelju stoji: „Dok su Isusa glavari svećenički i starješine narodne optuživale, ništa nije odgovarao. Tada mu reče Pilat: ‘Ne čuješ li što sve protiv tebe svjedoče?’ I ne odgovori mu ni na jednu riječ te se upravitelj silno čudio.“ Zašto je šutio? Isus je imao svu mudrost, imao je sve argumente u svojim rukama, mogao se bez ikakvih poteškoća suprotstaviti svim optužbama. Mogao je, pomislio bi netko, pokušati uvjeriti Pilata ili Heroda da se obrate. Konačno, Biblija veli da je Isus sâma Mudrost.

Za razgovor je potrebno dvoje. Ako jedna strana zatvara uši za sve argumente druge strane, onda je pokušaj dijaloga uzaludan. A mi se upravo tu silno lomimo. Silno bismo htjeli našega sugovornika uvjeriti u svoje mišljenje, kao što on silno želi mene uvjeriti u svoje. U tome slučaju to nije razgovor, nego dva monologa. Ako u razgovoru nema volje i želje čuti i saslušati drugoga, razgovor je gubitak vremena. Uzmimo za primjer samo „okrugle stolove“ u našim medijima gdje je svaki sudionik na koncu razgovora otišao s posve istim uvjerenjem s kojim je i došao. Koja korist od takvih razgovora, osim ako ne želim sebe pokazati boljim i dostojnijim od onoga drugoga? Štoviše, ukoliko svjesno ili nesvjesno sudionici takve diskusije zapravo nemaju poštovanja prema onome drugome, onda se razgovor može lako pretvoriti u vrijeđanje.

Psiholozi nas, s druge strane, upozoravaju da postoji i neverbalna komunikacija – razgovor bez riječi u kojem se dvije osobe itekako dobro razumiju. To su prigode kada bi izgovorena riječ samo pokvarila komunikaciju punu razumijevanja. Kada je u pitanju nesreća, tragedija, kao što je smrt drage osobe, redovito jedna obična gesta – stisak ruke ili zagrljaj – pokazat će više sućuti i ljudske bliskosti od mnoštva riječi.

Konačno, korisno je i dobro da čovjek s vremena na vrijeme zašuti i zađe u svoju nutrinu, da se sastane sam sa sobom, sa svojom savješću i sa svojim Bogom. Silno je važno izvući se iz posvemašnje buke koja nas danas sa svih strana napada. Veli Biblija: „Sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom svoje vrijeme: (...) vrijeme šutnje i vrijeme govorenja.“ Bilo bi dobro da otkrijemo vrijednost šutnje. Ona nas može itekako obogatiti.

dr. prof. don Ivan Bodrožić

NA KRIŽU SE LOME NAJTEŽA LJUDSKA PITANJA

Mi ljudi možemo gledati u istu zbilju, prisustvovati istom događaju, čitati iste tekstove i svejedno ne vidjeti isto, već opažati posve suprotne detalje i razumjeti sasvim oprečno. I nigdje to nije tako vidljivo kao u području vjere. Čak i unutar vjerničkoga kruga pogled na isto ne vidi isto. A kada je riječ o pogledima koji promatraju iz raznovrsnih životnih usmjerenja i načina života, onda su razlike još i veće.

Križ. Pogledajmo taj središnji kršćanski simbol. Nema gotovo nikoga u zapadnom svijetu tko ne bi barem površno i minimalno razumio što križ predstavlja. Pa ipak, jednome je on simbol spasenja, a drugome simbol prijetnje i osude. Jedan se u njegovoj blizini osjeća sigurno, a drugi bi najradije pobjegao. Jednome se pogledom na križ budi sva njegova dobra strana čovječnosti, sućuti, oprosta i blagosti, čak i prema neprijatelju, a u drugome provriju bijes, otpor i nasilje, najružnija strana ljudskih mogućnosti.

Jedan se ispod križa osjeti sukrivcem za raspetoga, a drugi u raspetomu vidi uzrok svoje patnje i početak izloženosti nepravdi. Jedan sebe smatra krivim za Isusove patnje, drugi raspetoga smatra krivim za svoj život i svoje muke.

Ljudi različito reagiraju jer različito razumiju križ i svoj odnos s raspetim. Pa ipak, osim različitih reakcija, valja primijetiti kako se na križu lome najteža ljudska pitanja uopće. Bilo bi šteta ne vidjeti ih i ne razumjeti njihovu dubinu i domet.

Krivnja. Nietzsche je s pravom u krivnji vidio središnji užareni živac moralne povijesti ljudskoga roda. Uz to, ne samo da se oko ovog pojma okreće cijeli zakonodavni i pravosudni sustav, nego je krivnja neizbježni sadržaj gotovo svih međuljudskih odnosa. Krivnjom kažnjavamo ljude oko sebe i protiv krivnje koju nam drugi nameću činimo stvari na koje nikada sami od sebe ne bismo ni pomislili. Susrećemo je posvuda. Okrivljujemo druge, okrivljujemo sami sebe i okrivljujemo Boga. Osjećamo se krivi pred drugima, sramimo se svoje krivnje pred samim sobom i bježimo od pomisli da Bog na nama traži i vidi krivnju.

Križ je neodvojiv od krivnje. Tko ne razumije u kakvom odnosu stoji raspeti i problem krivnje, ne može se snaći pred križem i njegovim značenjem. Isus je, tvrdi Novi zavjet, a kršćani vjeruju, prošao zemljom čineći dobro. Nikada nije učinio ništa loše. Nego sasvim suprotno. Liječio je bolesne, oslobađao zarobljene, tješio žalosne. Pa ipak, završio je okrivljen, osuđen i kažnjen sramotnom smrću. Ni u zadnjim trenucima nije okrivio nikoga od svojih protivnika. Naprotiv! Molio je za njih.

Na križu postaje vidljivo ono što je Ivan Krstitelj vidio već na početku: Isus je došao oduzeti krivnju, skinuti grijeh, a ne nametnuti ih. Njegov pogled ne traži u čemu je čovjek nesavršen, što čini krivo i za što bi trebao biti kažnjen. On traži umorne i opterećene krivnjom, dolazila ona od drugih ili iz vlastite nutrine, i želi je skinuti. Objavljuje Boga koji čovjeka želi izvući ispod težine krivnje u koju je upao bilo svojom bilo tuđom krivicom. Objavljuje Boga koji otpušta krivnju. Objavljuje Boga koji oprašta. Milosrdnoga Boga. Tko to ne vidi na križu, ne razumije baš dobro o čemu se radi u drami na Golgoti i u kakvom je ona odnosu prema ljudskoj povijesti.

Patnja. Patnja je izravni rezultat krivnje i okrivljivanja. Ona se najčešće oslanja na druge patnje. Tjelesna bol, nepravda, siromaštvo, ratovi, nasilja. Križ je simbol duboke ljudske patnje. Ljudi su u stanju jedni drugima nanositi takvu bol da ni jedan živac ne ostane nedodirnut i da svejedno čovjeka drže između života i smrti. Obješeni na križ je razapet između života i smrti, između neba i zemlje. Isusove tjelesne muke nisu ni veće ni manje od muka drugih ljudi koji su kušali umijeća torture i krvnika.

Pa ipak, njegova patnja nadilazi sve druge. On nije samo čovjek. Bog je. On nije samo izručeni ljudima. On je među svojim. U rukama ljudi koji postoje njegovom voljom. Što nam je bliži netko tko nam nanosi bol, to je bol veća. Psalmom kojim Isus pojašnjava svoju sudbinu kaže: "Pa i prijatelj moj u koga se uzdah, koji blagovaše kruh moj, petu na me podiže." (Ps 41, 10).

Ako su ljudi u stanju nanositi patnju nekome tko nikada ničim nije zaslužio nikakvu patnju, onda na križu postaje jasno da je opravdanje nanošenja patnje nekim dovoljnim razlogom lažan i razoran mehanizam. Od kada znamo za sebe, mislimo da ima zaslužene patnje i da u nekim određenim slučajevima smijemo nanositi patnju. Nekada to opravdavamo pedagoškim razlozima, a nekada patnju uzimamo kao nadoknadu za počinjene prekršaje.

Patnja i krivnja su puno dublje povezane, nego što se to u prvi mah čini. Križ na kojem visi i pati netko bez krivnje pokazuje svu dramu i zasljepljenost čovjeka. Kršćanstvo vjeruje da čovjek nikada ne bi bio u stanju sam otvoriti oči i uvidjeti slijepilo kojim mi ljudi olako osuđujemo druge ljude da Isus nije dopustio da se to pokaže na njemu. Nevin je, a svejedno je osuđen i pati. Od tog trenutka više ne može vrijediti jednakost: tko pati, sigurno mora biti kriv. Ako ne sasvim, a ono barem jednim dijelom. Ako ne svjesno, a ono barem nesvjesno. Ovu je logiku davno već načeo Job, ali ona je na križu postala sasvim vidljiva. Naravno, ukoliko ne dopustim najarhaičnijem od

svih mehanizama da me i nakon Kristova razapinjanja zasljepi i drži slijepim te pristanem na to da tamo gdje postoji patnja, zasigurno mora postojati i krivnja.

Moć. Dopustim li, pa makar to bilo i samo hipotetski kao mogućnost, da je na križu razapet Bog, a ne čovjek, ne mogu a da se ne susretнем s krupnim pitanjem moći. Ono se već i na Golgoti čulo: Ako je Mesija, neka siđe s križa! Ako je on Bog, neka siđe s križa i pokaže svoju moć. Kristovo nesilaženje s križa, nego krajnji poraz i pobjeda smrti kao da je pokopalo svaku nadu da bi konačno Božje obilježje ipak morala biti moć. Kršćanima je zato križ mjesto otvaranja očiju za narav ljudske moći i za Božju moć.

Kada se Jahve objavio Mojsiju, objavio mu se kao grm koji gori, a ne izgara. Vatra je destruktivna moć, ali se u ovoj objavi pojavila kao moć koja uopće ne uništava. Bog se objavio kao moć nad moći. Na križu se dogodilo nešto slično. Božja moć nije samo nešto malo jača moć od univerzalne moći smrti. Ona je drukčija. U njoj nema destruktivnosti. Ona se ne bori protiv. Ona je moć života. Ubijeni će uskrsnuti i neće poći u osvetnički pohod protiv onih koji su ga osudili i ubili. Unijet će svjetlo u mrak i život na mjesto gdje caruje smrt. Pojavit će se kao sila zrna koja prokljiva. Ono se ne bori protiv zemlje, ali svejedno se kroz nju probije na sunčevo svjetlo.

Kada na Veliki petak pogledamo u dramu koja se odigrala na Golgoti, ne možemo ne opaziti koliko smo duboko prožeti onim što se tamo događa. Naše krivnje i naše muke s nametnutim krivnjama, naše boli i patnje s kojima smo okruženi, ljudska destruktivna moć i naša čežnja za moći koja će služiti samo životu susreću se u samo jednom jedinom simbolu. U križu.

Nemjerljivo je koliko bismo izgubili kada bismo iz ljudske svijesti uklonili Boga koji ne okrivljuje, nego opravdava, kada bismo ljudsku patnju prepustili u ruke krivnji i kada bismo poznavali samo i jedino moć koja se mjeri snagom uništenja. Kršćanstvu je s križem dan uvid u Božju namjeru s ljudima i zadatak da do svih ljudi prenese radosnu vijest: Bog ljubi i opravdava unatoč ljudskoj krivnji, on preuzima patnju kako bismo otkrili smisao izvan krivnje i Bog nije Bog smrti, nego Bog života i živih.

fra Ante Vučković, Izvor: Slobodna Dalmacija

Župni oglasi

Obredi tijekom Velikog tjedna:

Veliki četvrtak, 2. travnja - Misa večere Gospodnje u 18.30 sati

Veliki petak, 3. travnja - Spomen muke Gospodnje u 18.30 sati

Velika subota, 4. travnja - Vazmeno bdjenje u 20 sati,

a zatim blagoslov jela.

USKRS, 5. travnja

Svete mise: 7.00 (Dom umirovljenika Trnje)

Župna crkva: 8, 9.30, 11 i 18.30 sati

Blagoslov jela - nakon svake jutarnje mise.

1. Svete mise možete upisati do rujna 2026. godine.
2. U utorak, 31. ožujka poslije večernje sv. mise (19 sati) imat ćemo akciju čišćenja, uređenja crkve; pozivamo sve vas koji možete da se odazovete. Hvala;
3. Caritas naše župe organizira akciju „KOŠARICA LJUBAVI“. Namirnice možete staviti u kutiju kod oglasne ploče. Kutija Caritasa je kod oglasne ploče te ćete moći dati novčana sredstva. Akcija traje do 31. ožujka 2026. Akcijom želimo pomoći svojim najpotrebitijim župljanima;
4. Danas, na Cvjetnicu, 29. ožujka poslije svake je sv. mise prodaja kolača. Sav prihod namijenjen je djelovanju našega Caritasa;
5. Na Veliku subotu od 9 do 19.45 crkva će biti otvorena. Popis za molitveni lanac, klanjanje Božjem grobu i dežurstva nalazi se na oglasnoj ploči i možete se upisati. Pozivamo vas sve da se upišete, odazovete i dođete u crkvu na molitvu;
- * Prije Vazmenoga bdjenja moći ćete nabaviti svijeće (lampaše) uz dobrotvorni prilog koji je namijenjen za potrebe župe. Nećemo paliti klasične svijeće zbog prolijevanja voska, radi očuvanja unutrašnjosti crkve i sigurnosti vjernika;
6. Od Velikog četvrtka do Uskrsnog ponedjeljka župni ured ne radi;
7. U velikom tjednu neće biti prilike za sv. ispovijed zbog velikih dekanatskih ispovijedi;
8. Zahvaljujemo svima vama koji svojim prilozima pomazete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe IBAN HR2023400091110129755;
9. Uzmite ponuđeni tisak: Glas Koncila, Mali koncil i naš župni listić Trnjanska ruža.